

Med den foreslåede ikrafttrædelsesdato 1. april 1972 vil de statsfinansielle virkninger først give sig udslag i finansåret 1973-74. På årsbasis skønnes statens merudgifter at ville andrage 50-60 mill. kr., men i 1973-74 dog en noget mindre beløb, idet løvændringerne først får fuld virkning fra den 1. oktober 1972.

Forslagets administrative virkninger.

Forslaget vil ikke påvirke omfanget af den statslige administration.

For den kommunale administration vil ændringen dels af husstandsindkomstbegrebet dels af aldersgrænsen for hjemmeværende børn indebære en lettelse. Indførelse af et 2 skalasystem for beregning af boligsikring må antages at ville forøge den kommunale administration. Da imidlertid selve beregningen i vidt omfang foretages maskinelt, medens stillingtagen til de problemer, der knytter sig til det nuværende husstandsindkomstbegreb, må ske ud fra individuelle hensyn (efterregulerings- og tilbagebetalingsproblemer) må en samlet afvejning føre til, at der bliver tale om en vis lettelse for den kommunale administration.

Almindelige bemærkninger.

Økonomiske forbedringer for boligtagere.

Den økonomiske udvikling siden boligsikringsordningens ikrafttræden den 1. april 1967 har i et vist omfang ændret de forudsætninger, der lå til grund for dens vedtagelse.

For boligsikringsmodtagerne har de nominelle lønstigninger bevirket en nedglidning af lovens indkomstkala, d.v.s. højere grænsebeløb og dermed lavere boligsikringsydelse, skønt indkomststigningerne ikke dækker over en modsvarende forøgelse af købekraften. Samtidig, og navnlig i de seneste år, er fremstået ekstraordinære stigninger i huslejeniveauet, først og fremmest i nybyggeriet, men også i dele af det eksisterende byggeri bl. a. i forbindelse med genudlejning og modernisering.

På denne baggrund rejser sig naturligt spørgsmålet om en prisregulering af boligsikringslovens beregningsgrundlag, der kan afbøde virkningerne af disse stigninger i løn- og huslejeniveauer og dermed bringe loven til at fungere i bedre overensstemmelse med forudsætningerne i 1967.

Stigningerne har imidlertid virket med forskellig styrke på forskellige grupper af boligtagere. Hårdest er virkningerne for de boligtagere, som får bolig i det dyreste byggeri samtidig med, at de glider ned eller ud af boligsikringsordningen som følge af de blot nominelle lønstigninger. For disse boligtagere kan resultatet blive en huslejerelation (størrelsen af leje ÷ boligsikring set i forhold til størrelsen af

indkomst), der er væsentlig højere end forudsat i 1967.

For husstande der bor i mindre dyrt byggeri, har udviklingen i denne uheldige retning været knap så stærk, og for husstandene indbyrdes ret forskellig beroende på huslejens størrelse i de enkelte tilfælde. Der vil for nogle husstande være tale om en stigende huslejerelation og for andre husstande, hvis nominelle leje er på samme niveau som forudsat i 1967, om en stort set uændret, og i visse tilfælde endog en lavere, huslejerelation, trods ned- eller udglidning af boligsikringsordningen.

Disse forhold bevirker, at en regulering af boligsikringsordningen bør sætte ind med forskellig styrke på de forskellige grupper af boligtagere, og i nærværende lovforslag stilles derfor forslag *dels* om generelle forbedringer, der i princippet er gældende for samtlige boligsikringsmodtagere uanset lejens størrelse, *dels* om forbedringer der specielt tager sigte på beboerne i det dyreste byggeri.

De generelle forbedringer er:

1. Efter den gældende ordning beregnes boligsikringsydelsen på grundlag af „årets“ indkomst. Ved indkomstgrundlagets tilbageføring til den endeligt ansatte skattepligtige indkomst for det senest afsluttede indkomstår sammenholdt med den årlige reguleringsdats fremføring fra 1. april til 1. oktober, vil boligsikringsydelsen i stedet blive beregnet på grundlag af en indkomst, der er op til $1\frac{3}{4}$ år gammel. Såfremt den hidtidige pris- og lønudvikling fortsætter, og med ikke blot nominelle lønstigninger, men tillige stigende realindkomster, ville denne tilbageføring af indkomstgrundlaget indebære forbedringer, der for flertallet af boligsikringsmodtagere ville række videre end, hvad udviklingen siden 1967 giver grundlag for. Den senest ansatte skattepligtige indkomst kan derfor ikke uden videre lægges til grund som beregningsgrundlag, men der må ske en vis regulering, der foreslås foretaget ved et procentvis tillæg, hvis størrelse fastsættes af boligministeren efter samråd med økonomi- og budgetministeren efter et skøn over den forventede indkomstudvikling. — For de enkelte boligsikringsmodtagere vil de fremtidige boligsikringsydelser således blive beregnet ud fra et fast indkomstgrundlag, og forslaget skulle derfor medføre bortfald af de efterhånden hyppigt opståede spørgsmål om tilbagebetaling af modtagne boligsikringsydelser.

2. For husstande med hjemmeværende halv voksne børn har ofte rejst sig økonomiske problemer, når børnene kommer i lære, og deres arbejdsindtægt indgår i husstandsindkomsten. Der sker som følge